

Norges Fiskarlag
Pb. 1233 Sluppen
7462 Trondheim

8. februar 2013
J.nr.: 016.13

HØRINGSNOTAT OM FORSLAG TIL ENDRING AV FORSKRIFT AV 12. SEPTEMBER 2003 OM LEVERINGSPLIKT FOR FARTØY MED TORSKETRÅLTILLATELSE

Vi viser til foran nevnte høringsnotat fra Fiskeri- og kystdepartementet poststempelt 6. november 2012. Saken har vært oversendt lokallagene for behandling med frist til 1. februar 2013.

Styret i Fiskarlaget Nord behandlet saken i møte 6. februar og fattet slikt vedtak:

Styret i Fiskarlaget Nord vil vise til problemstillingene rundt trålerflåtens leveringsforpliktelser og krav om bearbeidingsplikt for landindustri som mottar pålagt trålerråstoff skissert i Fiskeri- og kystdepartementets høringsdokument av 6. november 2012. Som prinsipp mener styret at leveringsforpliktelsene som ble tatt inn i konsesjonsdokumentene til det enkelte fartøy fremdeles gjelder og må stå fast.

Styret ser kompleksiteten i problemstillingen og hvilke konsekvenser valg av standpunkt i saken kan få. Ut fra en totalvurdering går styret inn for følgende alternativ:

Forvaltningen pålegger trålerne å levere til de bedriftene som er gitt i den enkeltes konsesjonstildelingsbrev, men håndhever plikten først og fremst i den perioden kystflåten ikke er leveringsdyktig for å holde landindustrien i gang. Landindustrien velger selv håndteringen av levert råstoff ut fra egne lønnsomhetsvurderinger.

Dette alternativet er det mest utfordrende. Det krever at alle partene faktisk går inn for å få det å fungere med smidighet. Det kan gi best økonomisk utbytte for alle parter på sikt, men det vil være arbeidskrevende, ikke minst for forvaltningen. Imidlertid har fiskesalgslagene gode og effektive registreringssystemer for levert fangst som vil være et viktig og godt verktøy/hjelpemiddel for å ha kontroll med at de forpliktelsene som pålegges næringens aktører, blir etterlevd.

Elementer i løsningen vil kunne være å sette en prosent av fangsten som trålerne må levere gjennom året til navngitte bedrifter og periode av året når denne fangsten skal leveres. Da oppnår man kanskje det som opprinnelig var et vesentlig element i trålkonsesjonene: de skulle levere råstoff til landindustrien når kystflåten ikke var leveringsdyktig av ulike årsaker for å få jevnere aktivitet gjennom året ved fiskebrukene og kunne være mer kontinuerlig med produkter i de ulike markedene.

Det viktigste elementet i alternativet, er likevel å etablere et produkt- og markedsutviklingsprosjekt som kan gi industrien på land et løft. Tjener industrien penger, er det mindre fare for nedleggelse av bedrifter, og dermed kan leveringsmulighetene for alle flåtegrupper opprettholdes.

Det settes i gang et nasjonalt prosjekt for å bistå landindustrien i produktutvikling av lønnsomme produkter både mot eksisterende markeder og nye. Prosjektet finansieres ved hjelp av et eget utviklingsfond som etableres sammen med næringen og FHF. Staten bidrar med minst 50 % friske midler.

Siden Norge er et høykostland med en svært sterk valuta enda i overskuelig framtid, er vi avhengig av å satse på å få solgt fisk og fiskevarer til de markedene som har betalingsevne og –vilje. Med de endringene som har skjedd i den globale økonomien de siste 10 til 15 årene, er det dukket opp flere nye kjøpesterke grupperinger utenfor eurosone. Disse må det kunne satses på med tilpassede produkter.

Med hilsen
Fiskarlaget Nord

Arvid Ahlquist

Kopi til: SamNord
Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet
Media